

ת"פ 25370/04/20 - מדינת ישראל נגד סלאמה אבו רקייק - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 25370-04-20

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ענבל חיים.

נגד

הנאשם:

סלאמה אבו רקייק - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יזן גנים ועו"ד נאשף דרויש

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בשלהי הליך הוכחות שהתנהל, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בצוותא עם אחר ואיומים בצוותא עם אחר, עבירות לפי סעיפים 2332(2) + 29(א) ו-192 + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, עבירה לפי סעיף 2(א+ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל - 1970.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 10.04.2020 בשעה 11:50 לערך נהג המתלונן במשאית שהובילה חומרים מסוכנים (להלן: "המשאית") בכביש 60 מצפון לדרום. לצדו ברכב ישב מלווה (להלן: "המתלוננים"). בעת שהגיעו לצומת "חטיבת הנגב" בבאר שבע עצר המתלונן את המשאית בנתיב השני משמאל ברמזור האדום, על מנת לפנות שמאלה לכביש 40 לכיוון מחלף שרה, וזאת כשהנתיב השמאלי פנוי.

בעת הזו, נהג הנאשם ברכב מסוג מאזדה (להלן: "הרכב"), כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, וללא פוליסת ביטוח תקפה בכביש 60 מצפון לדרום. לצד הנאשם ישב ברכב אדם אחר שזהותו אינה ידוע למאשימה (להלן: "האחר"). בהגיעו לצומת, הגיח הנאשם עם רכבו במהירות מימין למשאית ונעמד באלכסון בקדמת המשאית בהטיה שמאלה. בתגובה למעשי הנאשם, שנעמד עם רכבו באופן שהוא לא מצוי בשדה הראייה של המתלונן, ותוך שחסם עם הרכב את נתיב נסיעת המשאית, המתלונן צפר כדי להזהיר אותו. הנאשם החל מיד לצעוק ולקלל ופתח מעט את דלת הנהג. המלווה קרא אל הנאשם מבעד לחלון המשאית הפתוח באמרו "למה אתה מקלל אנחנו מעליך לא רואים אותך" או מילים בדומה לכך. הנאשם בתגובה, סגר את דלת הרכב ואיים בפגיעה שלא כדין בגופם של השניים באופן שאמר להם "חכו חכו סעו אחרי אני אראה לכם מה זה" או מילים בדומה לכך, בכוונה להפחידם.

בהמשך כשהתחלף הרמזור בצומת לירוק, הנאשם פנה שמאלה לכביש 40 לפני המשאית בנסיעה איטית, כשבכוונתו להפריע לנסיעתה הרגילה.

כעבור מספר מטרים, האט הנאשם את הרכב כמעט עד עצירה בסמוך לשול הימני של הכביש. המתלונן חלף על פני הנאשם בנוסעו בכביש 40 לכיוון דרום בנתיב הימני. בהמשך, הנאשם נהג ברכב בנסיעה מהירה ופרועה, עקף את המשאית מימין והסיט את ההגה ימינה ושמאלה במהירות כך שהרכב נע ב"זיג-זיג" בכביש. בתוך כך, הנאשם בהתנהגותו איים שלא כדין בפגיעה במתלוננים באופן שהחזיק חפץ הנחזה להיות אקדח מחוץ לחלון הרכב כשידו מופנית מעלה ונופף בו באוויר, וזאת כדי להטיל עליהם מורא ופחד.

הנאשם המשיך לנהוג במהירות גבוהה עוד כ-300 מטר, פנה ימינה לשולי הכביש ועצר עם הרכב בדרך עפר. אותה עת, המשיך המתלונן בנהיגה במשאית במהירות של כ-85-90 קמ"ש בנתיב הימני.

במעמד הנ"ל, הנאשם והאחר ירדו בצוותא מהרכב בכוונה לפגוע במתלוננים בנוסעם בנתיב תחבורה, או במשאית או לסכן את בטיחותם, באופן שהמתינו להגעתם, תוך שהנאשם נעמד במרכז הכביש בנתיב נסיעתה של המשאית, כשהוא מחזיק את החפץ הנחזה להיות אקדח ומכוון אותו לעבר המתלוננים. לשם המטרה הנ"ל, האחר נעמד בסמוך לשול הימני אך בנתיב הנסיעה של המשאית, כשהוא מחזיק בחפץ הנחזה להיות אקדח ומכוון אותו אל עבר המתלוננים.

המלווה, אשר פחד כי הנאשם והאחר יירו בהם, התכופף והוריד את ראשו מתחת לחלון המשאית, וצעק למתלונן "תתכופף". המתלונן חשש להיפגע בשל מעשי הנאשם והאחר כאמור, אך חשש לאבד את השליטה על המשאית, והוסיף להסתכל על הדרך והסיט את הגה המשאית שמאלה כדי לא לפגוע בנאשם או באחר.

בעת הזו, כשמטרת הנאשם והאחר לפגוע במתלוננים ולסכנם בנוסעם בנתיב תחבורה, בעודם במשאית, יידה האחר אבן גדולה לכיוון המשאית, אשר פגעה בקדמת המשאית וגרמה לחבלה בחזית מתחת לחלון הקדמי.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר של שירות המבחן. מהתסקיר עלה כי הנאשם כבן 34, נשוי, אב לשני ילדים, סיים 10 שנות לימוד ועבד טרם מעצרו כשומר.

הנאשם שיתף כי לאחר פטירת אביו חבר לחברה שולית והיה מעורב בפלילים אך הטיל את האחריות למעשים הפליליים שביצע על חבריו תוך שהוסיף כי הוא אינו נוהג באופן אלים. עם זאת שירות המבחן ציין כי במהלך השיחה אתו החל הנאשם להכיר בדפוסיו האימפולסיביים.

הנאשם התייחס לעברו הפלילי שכלל עבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית ואשר בגין ריצה חמש תקופות מאסר וטען כי במרבית המקרים הואשם על לא עוול בכפו.

ביחס לתיק זה, הנאשם הודה בפני שירות המבחן באופן חלקי בביצוע העבירות. הנאשם מסר כי נהג בניגוד לדין משום שהיה צריך להחזיר את אשתו מקניות, כי איים על המתלונן באקדח צעצוע שהיה ברכבו לאחר שזה לא אפשר לו להיכנס למסלול והמלווה קילל אותו ונופף כלפיו בסכין. כן הוסיף כי הוא

לא היה זה שהשליך את האבן לכוון המשאית אלא הנוסע האחר שישב לצדו.

כאמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם התחיל להכיר בדפוסי התנהגותו האימפולסיבית, ואולם הרושם הוא שהנאשם בעל דפוסי מחשבה נוקשים, כי פעל באירוע באופן אימפולסיבי מבלי לבחון את השלכות מעשיו, כי הוא מחזיק בעמדות מקלות בתחום התעבורה, כי הוא מתקשה לבחון את התנהלותו ומטיל את האחריות על גורמים חיצוניים, כי הוא מתקשה להציב גבולות פנימיים ומתקשה לעמוד בפני גבולות המוטלים עליו על-ידי גורמי סמכות וכי קיים סיכון שבמצבי פגיעה יבחר לנהוג באלימות. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר.

כבר עתה אציין, כי מבירור שנערך עם הנאשם ובא כוחו לאחר קבלת תסקיר מסרו אלה כי הנאשם לא מבקש לחזור בו מהודאתו וכן שהנאשם שב ומודה בעבירות בהן הורשע (עמ' 25 ש' 22-15 לפרוטוקול מיום 3.5.2021).

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש שנות מאסר וחצי לחמש שנות מאסר. המאשימה עתרה לעונש מאסר שנע בין ארבע שנות מאסר וחצי לחמש שנות מאסר, למאסר על תנאי משמעותי, לפסילה ממושכת של רישיון הנהיגה, לפסילה על תנאי של רישיון הנהיגה ולפיצוי לנפגעי העבירה.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות לתעוזה ולאופי הבריוני של מעשיו שאופיינה בנהיגה פרועה לאורך נסיעה ממושכת, הטלת אימה על המתלוננים באמצעות נפנוף באקדח צעצוע ויידוי אבן לעבר משאית נוסעת. בנוסף הפנתה המאשימה לסיכון המתלוננים ולסיכון משתמשי הדרך שנשקפו ממעשיו של הנאשם, לעובדה כי העבירות בוצעו בצהרי היום בשעה שהתנועה בכבישים ערה ולעובדה כי העבירות בוצעו כלפי משאית שיכולת התמרון והבלימה שלה מוגבלת ואשר הובילה חומרים מסוכנים ומכאן שרק בנס לא נגרם אסון רחב היקף. כן הפנתה המאשימה לנזק שנגרם למשאית, לתחושת האימה והפחד שחשו המתלוננים ולפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול היה להיגרם לו מעשיו של הנאשם היו גורמים לתאונה.

המאשימה הפנתה לחלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות לעובדה כי הוא זה שנהג ברכב בנהיגה פרועה ללא רישיון בתוקף וללא ביטוח והוא זה שנוסף בחפץ הנחזה לאקדח כלפי המתלוננים. המאשימה הוסיפה כי חסימת נתיב התנועה ויידוי אבן לכוון המשאית מעידים על כוונת הנאשם לפגוע במתלוננים, הגם שיידוי האבן לא נעשה על-ידי הנאשם.

המאשימה הפנתה לחוסר המורא של הנאשם מהחוק ולזלזול שלו במערכת השפט ובחיי אדם. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולעונשים אשר הוטלו עליו אשר לא הביאו להרתעתו. בנוסף הפנתה המאשימה לעברו התעבורתי של הנאשם הכולל הרשעה בעבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בגינה אף ריצה מאסר בפועל בשנת 2016.

בהתאם לאמור המאשימה טענה כי יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בענישה. המאשימה

הפנתה לתסקיר שירות המבחן, להמלצה העונשית של שירות המבחן לעונש מאסר ולהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות באופן חלקי, לעמדותיו המקלות בתחום התעבורה ולסיכון הנשקף ממנו.

5. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-22 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתר לעונש שלא יעלה על 12 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי אין בפסיקה הנוהגת תמיכה למתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שניהל הליך של הוכחות בתיק כטענת המאשימה, שכן הנאשם ניהל את ההליך רק עד לשלב מסוים בו הודה בכתב האישום שתוקן על בסיס הסדר אליו הגיעו הצדדים.

ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, כי הנאשם נמנע ממעורבות פלילית בשנים האחרונות וכי למעשה העבירה האחרונה בגינה הוא הורשע נעברה על-ידו בשנת 2011.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל לעובדה שהנאשם לא פעל ממניע לאומני אידיאולוגי תוך שהוסיף כי למעשה מדובר באירוע של "קטטה" שהסלים. ב"כ הנאשם טען כי גם את הפסיקה הנוהגת יש לבחון לאור נסיבות דומות של עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן וטען כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו. ב"כ הנאשם טען כי התסקיר שהוגש מלמד דווקא על "תקווה" שקיימת בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

6. הנאשם מסר כי הוא מתנצל, כי הוא יודע שהוא עשה טעות וכי הוא לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

7. סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 20 ל-50 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנוהגת כמפורט להלן.

8. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על שלומם, בטחונם, שלווה נפשם ורכושם של המתלוננים אך גם של ציבור המשתמשים בדרך.

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינו היא משמעותית. כבישים הם אינם זירה לבריונות והתגוששות.

מדובר באירוע מתגלגל שהלך והסלים שתחילתו בוויכוח ואמירות לא הולמות בין נהגים בכביש וסופו

באיומים, נהיגה פרועה בכביש (עקיפת המשאית מימין, הסטת ההגה ימינה ושמאלה במהירות ונסיעה ב"זיג זג"), איום על המתלוננים בכלי הנחזה לאקדח ובידיו אבן אל עבר המשאית.

ידי אבנים לעבר כלי רכב נעים בכביש עלולה להביא לאובדן שליטה על הרכב ולגרום לפגיעה אנושה בגוף, בנפש וברכוש הן ליושבי הרכב והן למשתמשים בדרך.

קל וחומר כשמדובר במשאית ובן בנו של קל וחומר כאשר מדובר במשאית המובילה חומרים מסוכנים שיכולת התמרון שלה מצומצמת וההשלכות של איבוד שליטה עלולות להיות הרוג אסון ולגרום לאירוע רב נפגעים של ממש.

בשים לב לאמור, נקל לשער את תחושת החשש, ואף האימה, שחשו המתלוננים במהלך האירוע.

יש אמנם מקום להתחשב בכך שבסופו של יום לא נגרם נזק פיזי למאן דהוא ואף הנזק הרכושי שנגרם לא היה משמעותי, ואולם בעבירות מן הסוג דנן נבחנת בעיקר מידת הסיכון שנגרמה. רמז לכך ניתן לראות בשמה של העבירה בה הורשע הנאשם **"סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה"** (סעיף 332(2) לחוק העונשין), ואף הגדרתה של עבירה זו מתייחסת למי אשר מטפל בנתיב תחבורה "בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי תחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי **לסכן** את השימוש או הבטיחות האמורים".

לענין פוטנציאל הסיכון בנהיגה פרועה ובידיו אבנים על רכב ראו ע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.8.16), פסקה 9:

"בית משפט זה עמד לא פעם, ולמרבה הצער לעיתים תכופות מידי, על כך שחברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך... בית משפט זה הדגיש את הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על אלו המורשעים בעבירות מסוג זה, בפרט נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ והאינטרסים המשמעותיים שנפגעים מבצוע העבירות, כמו גם שכיחותן הגבוהה".

כן ראו ע"פ 4080/06 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.01.2007), פסקה ד'2:

"אוסף ואומר, כי שמה של העבירה - 'סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה' - מעיד עליה; הרי משליך האבן אינו יודע מה תהא תוצאת מעשהו, האם תפגע האבן בפח הרכב ותטיל אימה בלא נזק פיסי לאדם, למצער, או האם תיפול על הכביש ולא תגרום נזק, או שמא תחדור בעד השמשה ותקפח חיים או תפגע קשות."

10. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לנזק שנגרם ולנזק שעלול היה להיגרם (גם בשים לב למעורבות של משאית עם חומרים מסוכנים שכלפי יושביה בוצעו העבירות), למשכו של האירוע, לעובדה כי הנאשם בחר להחריף את מעשיו ולהסלים את האירוע, לתכנון שקדם לביצוע העבירות (תכנון

קצר מועד- למשל הנסיעה קדימה והמתנה להגעת המתלונן כשהנאשם עומד במרכז הכביש עם חפץ דמיוני (אקדח), לסיבה הסתמית שהביאה את הנאשם לביצוע העבירות, לעובדה כי חלק מהעבירות בוצעו בצוותא חדא עם אחר, לחלקו המשמעותי של הנאשם באירוע (הנאשם הוא זה שנהג ברכב באופן פרוץ, הוא זה שהחל את האירוע, הוא זה שנוסף בחפץ הנחזה לאקדח כלפי המתלונן והמלווה במהלך הנסיעה והוא זה שעצר את הרכב בשול הכביש וכוון חפץ הנחזה לאקדח לכוון המשאית), לשימוש שעשה הנאשם בנשק קר (חפץ הנחזה לאקדח ובאבן) ולעובדה כי הנאשם נהג מבלי שהיה מורשה לנהיגה וללא פוליסת ביטוח.

לקולא נתתי משקל לעובדה כי חרף אחריותו של הנאשם כמבצע בצוותא לא הוא זה שהשליך את האבן לעבר המשאית, כמו גם לעובדה כי בסופו של יום לא נגרם נזק משמעותי לגוף או לרכוש.

כן יש לציין, כי הגם שבחינת כלל מעשיו של הנאשם (איומים באמצעות חפץ הנחזה לאקדח, שימוש בצוותא באבן ונהיגה פרוצה) מלמדת על חומרת התנהגותו של הנאשם, הרי שאופי נהיגתו של הנאשם לא התאפיינה בחומרה יתרה. באופן כללי ניתן לומר, כי הנסיבות "הקלאסיות" של עבירת הסיכון בנתיב תחבורה בה הורשע הנאשם לא התקיימו בענייננו, נסיבות בהן על דרך כלל נאשם נמלט בנהיגה פרוצה משוטרים הרודפים אחריו ואגב כך מבצע הוא עבירות תנועה (כמו נסיעה ברמזור אדום, התעלמות מתמרור עצור, כניסה באין כניסה או נסיעה בנתיב נגדי) תוך רמיסת חובת הציות לגורמי אכיפת החוק. ביחס לנסיבות אלה של עבירת הסיכון נקבע כי עונש של ארבע שנות מאסר הוא העונש המתאים ("הלכת אלוקיעאן" - 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** [פורסם בנבו, 11.11.2004]) וזאת גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ראו ע"פ 285/13 **מוסטפה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.10.2013) וכן ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** (פורסם בנבו, 2.7.2014).

מן הצד השני, דווקא באותם מקרים בהם נמלט הנאשם, הסיכון בנתיב התחבורה הוא אגבי להימלטות מן השוטרים ובענייננו הנאשם הוא שרדף אחר המתלונן והסיכון שהוא יצר למשתמשי הדרך נמצא בלב העניין. במובן זה, התנהגותו של הנאשם היא בעלת מאפייני חומרה מסוימים.

11. מנעד הענישה בעבירות אלו הוא רחב ומגוון והוא תלוי נסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי ובשאלה האם שולב בהליך שיקומי, ובעיקר בנסיבות ה"מעשה" לרבות משכו של האירוע, הסיבה לביצוע העבירות ומאפייני האירוע (האם מדובר בנסיעה מסוכנת אגב מרדף משטרתי או האם המעשים בוצעו על רקע פלילי או על רקע לאומני), האם העבירות בוצעו בצוותא עם אחרים, האם נלוו לאירוע ביצוע עבירות נוספות, מקום האירוע והזמן (כביש בין עירוני, כביש סואן או מפותל, טבורה של עיר וכו') ועוד נסיבות שבכוחן להשפיע על מידת העונש.

בהקשר זה ראוי לתת את הדעת כי הפסיקה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה באמצעות נהיגה פראית מתייחסת ברובה לנסיבות של מרדף משטרתי אגב הימלטות משוטרים נוהג הנאשם בצורה מסכנת. כן יש לתת את הדעת כי מרביתה של הפסיקה המתייחסת ליידוי אבנים על כלי רכב נוסעים מתייחסת לעבירה שונה, של יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332 לחוק העונשין, אשר על דרך כלל נעברות על רקע גזעני או לאומני, עבירה בה לא הורשע הנאשם.

בהינתן הערות מקדימות אלו, אסקור להלן פסיקה נוהגת במקרים דומים:

בע"פ 1986/13 **זוריק סידגייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.2014) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירות נלוות והותיר על כנו עונש של 36 חודשי מאסר. במקרה זה הנאשם שהיה תחת השפעת אלכוהול רדף אחרי המתלוננים ברכבו בנהיגה פרועה תוך החלפת נתיבים במהירות גבוהה, התנגש ברכב המתלוננים וגרם להם לסטות לשול הכביש. הנאשם יצא מרכבו לעבר המתלוננים שנמלטו כשהוא אוחז במקל ובהמשך אף איים על השוטרים שהגיעו למקום.

נופך של חומרה מצא בית המשפט העליון בכך שהנאשם נסע בפראות לאחר ששתה אלכוהול לשוכרה ובכך שהנאשם המשיך בהתנהגות האלימה גם כלפי השוטרים שהגיעו, נסיבות שלא מתקיימות בענייננו.

בע"פ 9896/09 **פארס משארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.5.2010), (להלן: "עניין משארה") דחה בית המשפט את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ופציעה בנסיבות מחמירות והותיר על כנו עונש של 24 חודשי מאסר חרף תסקיר חיובי והסכם סולחה שנערך בין הצדדים. במקרה זה הנאשם בעקבות וויכוח ועימות עם המתלונן עלה על רכב יחד עם אחרים ונסעו הם במקביל לרכב המתלונן ומשפחתו ובהמשך זרק לעברו בקבוק מים. בהמשך, לאחר שהרכב בו נסע הנאשם עקף את רכב המתלונן, נעצר הרכב בו נסע הנאשם בצד הכביש לאחר סיבוב פרסה והנאשם יידה אבן גדולה לעבר רכב המתלונן שהגיע. כתוצאה מכך התנפצו זגוגיות הרכב ובני המשפחה נפגעו משברי זכוכיות.

בת"פ (מחוזי-חי') 13839-05-14 **מדינת ישראל נ' אבו שקאר** (פורסם בנבו, 18.6.2015) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובחבלה בכוונה מחמירה עונש של 36 חודשי מאסר. במקרה זה השליך הנאשם אבן לעבר רכב המתלונן שחלף על ידו ובאישום נוסף השליך אבן על ראשו של מתלונן אחר וכתוצאה מכך נגרמה לו המטומה.

בת"פ (מחוזי-חי') 29013-03-18 **מדינת ישראל נ' דמלחי** (פורסם בנבו, 23.10.2018), שאותו צירפו הצדדים, גזר בית המשפט על נאשם, בעל עבר פלילי עשיר, שיידה אבנים על רכב נוסע וניפץ את חלונו האחורי עונש של 14 חודשי מאסר. יש לציון כי במקרה זה הורשע הנאשם בעבירה שונה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה.

עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים. מטבע הדברים כל צד צרף פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

כך למשל המאשימה צרפה את ע"פ 6059/15 **זוהיר סלאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.8.2016) בה דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירות נלוות בנסיבות של נהיגה פרועה תוך כדי מרדף משטרי (נסיבות שאינן מתקיימות במקרה דנן), והותיר על כנו עונש של 74 חודשי מאסר הכוללים

הפעלה של מאסרים מותנים.

מנגד ב"כ הנאשם צרף פסיקה נוהגת שרובה מתייחס לנסיבות שונות של ביצוע העבירה, לעבירות ולמניעים שונים של ביצוע העבירה.

כך למשל בת"פ (מחוזי-ב"ש) 727-12-18 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (פורסם בנבו, 14.5.2020) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בנהיגה פראית בכביש והשלכת כוס חד פעמית ובה קפה לעבר רכב המתלונן על רקע סכסוך בין נהגים בכביש, עונש של 15 חודשי מאסר (הנאשם חזר בו מערעור שהגיש לבית המשפט העליון-ע"פ 3857/20 **ג'אבר אלאעסם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.9.2020)). יצוין כי במקרה זה דובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחד לו באופן מיידי ושבעניינו הייתה המלצה להימנע מהשתתפות עונש של מאסר בפועל, נתונים שלא מתקיימים בעניינו;

בת"פ (מחוזי-מרכז) 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (פורסם בנבו, 17.7.2019) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע ביידיוי אבן על רכב נוסע על רקע לאומני, עונש של 10 חודשי מאסר (ערעור בעניינו תלוי ועומד בבית המשפט העליון-ע"פ 5657/19 **יצחק כהן נ' מדינת ישראל**). יצוין כי באותו מקרה הנאשם היה נעדר עבר פלילי וחלף זמן משמעותי בין גזר הדין למועד ביצוע העבירה, נתונים שלא מתקיימים בעניינו. בנוסף במקרה זה הורשע הנאשם בעבירה שונה של יידיוי אבן לעבר כלי תחבורה ללא ביצוע עבירות נלוות ומדובר בנסיבות שונות לגמרי של האירוע;

בת"פ (מחוזי-י-ם) 33616-10-20 **מדינת ישראל נ' אשרף הידרה** (פורסם בנבו, 12.4.2021) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע ביידיוי אבן על רכב משטרתי (האבן פגעה בכביש) ובהמשך ביידיוי אבנים ובקבוקים יחד עם אחרים לעבר השוטרים והרכבים המשטרתיים שהגיעו למקום בעקבות אירוע של קטטה עונש של 16 חודשי מאסר. גם במקרה זה הורשע הנאשם בעבירה שונה של יידיוי אבן לעבר כלי תחבורה;

בת"פ (מחוזי-י-ם) 13945-05-20 **מדינת ישראל נ' דיאלדין בדר** (פורסם בנבו, 4.1.2021) בית המשפט גזר על נאשם שהורשע ביידיוי אבן על רכב הסעות על רקע לאומני עונש של 7 חודשי מאסר. גם במקרה זה מדובר בעבירה שונה של יידיוי אבן לעבר כלי תחבורה (ערעור בתיק זה תלוי ועומד בבית המשפט העליון-ע"פ 1116/21 **דיאלדין נ' מדינת ישראל**);

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 67969-11-17 **מדינת ישראל נ' עלי אבו סולב ואח'** (פורסם בנבו, 8.8.2019) גזר בית המשפט על הנאשם 1 שהורשע בעבירות של נהיגה פוזת ונהיגה בחוסר זהירות עונש של 6 חודשי מאסר מותנה ועונשים נלווים מטעמי שיקום ועל נאשם 2 שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה באמצעות יידיוי אבן לעבר רכב המתלוננים עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרה זה רכב הנאשמים בו נהג הנאשם 1 עקף את רכב המתלוננים על קו הפרדה לבן, סטה לנתיב הנגדי ונסע במקביל לרכב המתלוננים ולאחר מכן מצדו השמאלי של רכב המתלוננים כשהוא מסמן לו לעצור לאחר שחשב שאבן שניתזה מרכב המתלוננים פגעה בשמשת רכבם וניפצה אותה. בהמשך משרכב המתלוננים לא עצר הנאשם 2 יידה אבן לעבר רכב המתלוננים ופגע בדלת הרכב.

גם במקרה זה דובר בעבירה שונה וקלה יותר מזו שביצע הנאשם (נהיגה פוחזת לפי סעיף 338 לחוק העונשין); בנסיבות קלות יותר של אירוע ובנאשמים צעירים עם המלצות חיוביות מאוד של שירות המבחן, שלא כמו בעניינו.

12. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם ובתוך המתחם נתתי משקל מסוים להודאת הנאשם. הנאשם כאמור הודה במעשיו רק בשלהי הליך ההוכחות, כך שאין לזקוף לזכותו חיסכון משמעותי בזמן שיפוטי. בנוסף, אף בפני שירות המבחן התקשה הנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו.

כן נתתי משקל לפגיעה של עונש המאסר בנאשם ובמשפחתו.

מאידך נתתי משקל לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם שכלל הרשעות דומות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה ואף של נהיגה תחת השפעה של משקאות משכרים ולהתרשמות שירות המבחן כי לנאשם יחס מקל בתחום התעבורה. לצד זאת, יש מקום לתת משקל גם לכך שהרשעותיו האחרונות של הנאשם בגין עבירות שאינן תעבורתיות, מתייחסות לעבירות שנעברו על-ידו לפני כעשור והן התיישנו.

בשים לב לאופי העבירות שעבר הנאשם סבורני כי יש לתת משקל גם לשיקולי הרתעת היחיד, וזאת לצד שיקול הרתעת הרבים היפה לגזרה זו של עבירות (ראו **עניין משארה** הנ"ל). תמיכה לצורך בהרתעת הנאשם ניתן למצוא גם בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם כמפורט לעיל.

13. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני פוסל את הנאשם לקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 36 חודשים החל מיום השחרור מהמאסר. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט ולחלופין למלא תצהיר מתאים במזכירות בית המשפט. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת.

ה. הנאשם ישלם לכל אחד מנפגעי העבירה (ע.ת 1-2) פיצוי של 3,000 ₪ (סה"כ 6,000 ₪). הפיצויים ישולמו בתוך 6 חודשים מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, בנוכחות הצדדים.